

PADDY BUSHE

Szeretkezés után

Fionának

*A kagyló szorítása enyhül. A kis teremtmények,
Akár az idegek testiünk torkolataiban,
Lecsendesülnek, sokadszorra fölfedezik
A gyöngyöző világot, míg a dagály a távolba inal.*

*A tomboló hínár megszelidült,
Csak félig-meddig szánja a tenger öblébe
Tanácstalan csörgedező patakokat.
Az apró, só-pázsit lepte szigetek többé nem*

*Gondolnak a hömpölygő szökőárra,
Számukra megint a sziget-lét órái jönnek,
A puszta létezés az időben és a térben,
Visszhangozva, visszhangozva a csöndet.*

*Egy pacsirta egyensúlyoz az ég oktávjai között:
Hogy ünnepeljen minket, a magasba szökött.*

Zsille Gábor fordítása

1982-ben már a harmincas éveim közepét tapostam, azt megelőzően utoljára diákkoromban, a hatvanas évek végén írtam verset. Boldogan éltem feleségemmel és apró gyermekeimmel South Kerryben, és rég beletörődtem, hogy korai költői próbálkozásom kellems, ám terméketlen közjáték volt.

És akkor, magam sem tudom, honnan, egy kora reggeli szeretkezés utáni éber szenderegésben többé-kevésbé megszületett a *Szeretkezés után* című szonett. Felkeltem, és könnyedén végső formába öntöttem.

Azt hiszem, egyetlen versem sem jött ilyen csekély erőfeszítéssel a világra, s ez visszaadta az elvesztett önbizalmamat. Hiszem, hogy tudat alatt erre a biztatásra vártam.

Történt, ami történt, ám azóta is írok; hogy jól vagy rosszul, azt mások ítéletére bízom. Számomra azonban ez a költemény nem csak az érte érzett hálám miatt meghatározó. A *Szeretkezés után* előrevetítette verseim máig érvényes főbb vonásait. Ez a vers a szerelem méltatása, mely oly sok mindent életre keltett a költészetemben. Ugyanakkor egy rendkívüli hely-

hez kötődik, pontosabban a lakóhelyem melletti Inny folyó árapály-torkolatához. Az olvasónak, persze, miért is kellene ezt tudnia, de e különleges helyszín hatását verseim zömében akkor is nyomon követhetem, ha bármi egyébről van szó: akár személyes, akár politikai vagy történelmi élményről, esetleg különleges időkről; de még akkor is, ha a vers cselekménye valahol egészen máshol játszódik.

Versem fő motívuma: a szerelmesek testi-lelki azonosulása a folyó torkolatával, az apály flórájával, faunájával álmomban ejtett rabul. Rendes körülmények között ez a folyamat sokkal tudatosabb, kidolgozottabb és nehezebb. Úgy érzem, költészetem egyéb jellemzői is innen erednek: sóvárgás a költői forma és alakzat után, a líraiság igenlése és az ironikus önvédelem elkerülése.

Ám most már olyan vizekre eveztem, ahol mások ítéletére kell bíznom magam – harmincöt évvel a születése után hadd beszéljen hát a vers önmagáért!

Szeli Valéria fordítása